

Biblická hodina – 02.04.2020

Suspírium: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca.“ (Gal 1,3-4) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 119: 69-72: „Spravodlivý si, v súdoch dôsledný...”

Modlitba

Ďakujeme Ti Bože náš, že si nás zhromaždil pri Tvojom slove. Vyznávame Ti, že potrebujeme to drahé posedenie v rodinnom kruhu, aby sme prehodnotili všetko, čo sme dostali. Odkiaľ by sme získali silu, Pane? Už teraz vieme, bez Teba to nepôjde. Bez Teba okamžite stratíme vieru, lásku a nádej. Ty si pre nás všetko v časoch súženia. Ty vidíš naše srdcia a vieš, že sme smutní z toho, čo počujeme zo sveta, ale sme uradostení z toho, čo nás čaká v Tvojej blízkosti. Vrúcne Ťa prosíme, pomôž nám zotaviť sa. Pomôž nám, dobrotivý Bože, postaviť sa na vlastné s Tvojou pomocou. Drahý Spasiteľ! Poteš nás svojím slovom, aby sme sa naplnili ochotou pomôcť iným. Nech ťažké kamene sa skotúlajú z našich srdc. Ty každého zjednotíš. Pred Tebou nemá dôležitosť ani miesto narodenia, ani materinský jazyk, ani pohlavie, alebo iné rozlíšenie, len Tvoje vyvolenie a povolanie. Teraz a dnes existuje len Tebou zachránený ľudský život. Nauč nás jasať a radowať sa, aby v nás nebolo viac počuť hlas plaču a kvílenia.“ (viď. Iz 65,19) Daruj nám vieru horčičného zrnka, aby v nás rástlo všetko, čo si nám pripravil i dnes. V mene Ježiša Krista, prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha Józua 2. kapitola

Jozua, syn Núna, poslal tajne zo Šittímu dvoch vyzvedačov s poverením: „Choďte a obzrite si krajinu i Jericho.“ Oni odišli, vošli do domu neviestky menom Ráchab a tam sa zložili. ² Kráľovi Jericha oznámili: „Pozor, v noci sem prišli muži spomedzi Izraelitov na výzvedy o krajine!“ ³ Vtedy kráľ Jericha odkázal Ráchab: „Vyved' mužov, ktorí prišli k tebe a vošli do tvojho domu, lebo prišli na výzvedy o celej krajine.“ ⁴ Ona však tých dvoch mužov odvedla a skryla. Potom povedala: „Tí muži naozaj prišli ku mne, no nevedela som, odkiaľ sú.“ ⁵ Keď sa zotmelo a mestská brána sa zatvárala, odišli. Nevie, kam odišli. Ponáhľajte sa za nimi, ešte ich dohoníte.“ ⁶ Ona ich však vyviedla na strechu a skryla ich pod ľan, ktorý tam bol rozložený. ⁷ Jerišskí muži ich prenasledovali smerom k Jordánu až k brodom. Len čo prenasledovatelia vyšli, bránu za nimi zatvorili. ⁸ Vyzvedači sa ešte ani neuložili na spánok, keď Ráchab vyšla k nim na strechu ⁹ a povedala: „Viem, že Hospodin vám dal túto krajinu. Zachvátil nás strach pred vami a všetci obyvatelia krajiny stratili pred vami odvahu. ¹⁰ Počuli sme totiž, ako Hospodin pred vami vysušil vody Trstinového mora, keď ste vychádzali z Egypta. Počuli sme aj to, čo ste urobili

dvom amorejským kráľom za Jordánom, Sichónovi a Ógovi, na ktorých ste vykonali kľatbu. ¹¹ Keď sme to počuli, ochablo nám srdce a stratili sme odvahu pred vami, lebo Hospodin, váš Boh, je Bohom hore na nebesiach i dolu na zemi. ¹² Teraz mi však prisahajte na Hospodina, že tak, ako som vám milosrdenstvo preukázala ja, tak aj vy preukázete milosrdenstvo domu môjho otca a dáte mi spoľahlivé znamenie, ¹³ že pri živote zachováte môjho otca, moju matku, mojich bratov aj moje sestry a všetko, čo im patrí, a zachránite nás pred smrťou.“ ¹⁴ Muži jej potom povedali: „Vlastným životom ručíme za vás, ak nezradíte našu záležitosť. Keď nám Hospodin dá túto krajinu, preukážeme ti milosrdenstvo a vernosť.“ ¹⁵ Potom ich spustila po povraze cez oblok, lebo dom mala na hradbách. Bývala totiž na hradbách. ¹⁶ Povedala im: „Choďte do hôr, aby vás prenasledovatelia nestretli, a skrývajte sa tam tri dni, kým sa oni nevrátia. Potom choďte svojou cestou.“ ¹⁷ Muži jej povedali: „Budeme oslobodení od tejto prísahy, ktorou si nás zaviazala, ¹⁸ ak pri našom vstupe do krajiny nepriviažeš tento motúz z červených nití na okno, cez ktoré si nás spustila, a nevezmeš k sebe svojho otca, matku, bratov a celú rodinu. ¹⁹ Kto by potom vyšiel z dvier tvojho domu na ulicu, toho krv nech padne na jeho hlavu, my však budeme oslobodení od viny. Ak by však niekomu ublížili v dome, nech padne jeho krv na našu hlavu. ²⁰ Keby si však našu vec zradila, sme oslobodení od prísahy, ktorou si nás zaviazala.“ ²¹ Ona odpovedala: „Nech je tak, ako ste vraveli.“ Vtedy ich prepustila a oni odišli. Potom priviazala na okno červený motúz. ²² Muži odišli, prišli do hôr a ostali tam tri dni, kým sa prenasledovatelia nevrátili. Prenasledovatelia ich hľadali na všetkých cestách, no nenašli ich. ²³ Potom obaja muži zišli z hôr, prišli k Jozuovi, synovi Núna, a vyrozprávali mu všetko, čo sa im prihodilo. ²⁴ Jozuovi povedali: „Hospodin nám dal celú krajinu do rúk a všetci jej obyvatelia stratili odvahu pred nami.“

1-3. verše:

Vyzvedači majú za úlohu obhliadnúť mesto Jericho, ktoré je zrkadlom celej strednej Palestíny. Ak prinesú priaznivé správy, to bude znakom Božieho vedenia. Obhliadnúť zem, a ísť do Jericha. To je úloha vyzvedačov. Jericho ako najstaršie mesto sveta, leží na križovatke východnej cesty, ktorá viedla do vnútrozemia Palestíny. Vyzvedači v dome neviestky Ráchab nachádzajú útočisko. Už v tomto znamení je Boží zámer: „Ako v dome neviestky je pre Vás miesto, aj na území Kanaán (= miesto kultickej plodnosti) pripravím Vám úslužné miesto.“ Oporný bod pre tajných vyzvedačov je pripravený, takisto sa môžu oprieť o JEHO vedenie, a ich miesto bude pripravené. Oporný bod. Oprieť sa o Hospodina, ktorý nenechá svoj ľud na rozhraní starého a nového, ale ho udomácní. Boh nechce, aby jeho vyvolený ľud žil „aj tu, aj tam“, ale aby mal usporiadaný život. Je to však aj varovanie: „nezachránila ich a nepritúlila ich neviestka, nech sa neprikláňajú k jej životnému štýlu.“ Tento štýl, štýl smilstva

bol prítomný v živote Izraela stáročia. Každý z nás musí spoznať odlišné pomery života, ale v tomto priestore a v čase nás uchýli len pravý a verný Boh, ktorého zaslúbenie je väčšie a príťažlivejšie, ako každodenný spôsob života pohanských národov žijúcich vôkol Izraela. Pozor! Bdejte, lebo len Boh je vašim skutočným útočiskom. On zariadil všetko.

4-11.veršov:

Vyzvedači na vlastnej koži zažijú zázrak Božej záchrany. Kráľ Jericha totiž vie o vyzvedačoch, a vie aj to, kde ich má hľadať. Viera v Boha sa však preukázala nielen v živote hodnoverných vyzvedačov, ale aj v živote pohaskej neviestky. Ona ich totiž ukryje na streche. Ploché strechy boli akýmsi druhým obydlím v Izraeli. Dokonca Izraelci na streche slávili slávnosť stánkov: „Vtedy ľudia vyšli, doniesli ratolesti a zhotovili si stany, každý na svojej streche, na svojich dvoroch, na nádvorí Božieho domu, na námestí pri Vodnej bráne i na námestí pri Efrajimskej bráne.” (Neh 8,16)

Bol to riskantný krok, lebo výsledkom by mohla byť aj smrť, ale Boh života a smrti požehnal vieru a prišiel na pomoc tým, ktorí v Jeho meno dúfali. Ráchab spoznala, že pravým Bohom je a zostane Hospodin: „Ty si svojou silou rozdvajal more, vodným obludám si porozbíjal hlavy.” (Žalm 74,13) Táto viera pomohla prekonať strach, lebo vedela, že väčší trest postihne toho, kto zmarí plány Boha, ktorý zachránil a zachráni svoj ľud. Jericho je aj prvým miestom pre vyzvedačov, kde sa stretávajú s vierou pohanskej ženy, ktorá verí v Hospodina. Vyzvedači nie sú len vyzvedači, ale aj misionári, ktorí dajú najavo Boží zámer. Každý človek, ktorý sa aj potajomky pýta na rozpoloženie, na silu, na mohutnosť blízkeho Jericha, je aj vyznávateľ viery. Vyzvedači sú vyznávateľmi viery. Svojou prítomnosťou podotýkajú, že Boh sa postaví aj proti mestu Jericho, ako konal proti egyptskému faraónovi a jeho vojsku. S týmto videním sa stotožňuje aj Ráchab. Túto vieru jej pripisuje aj nová zmluva: „Pre vieru neviestka Ráchab nezahynula s neveriacimi, lebo v pokoji prijala vyzvedačov.” (Žid 11,31) Viera, ktorá ju podržala, ju vpísala aj do rodokmeňa Ježiša Krista: „Salmón s Ráchab splodil syna Boaza.” (Mt 1,5) Hospodinova moc a bojzlivosť tejto moci vyvoláva bázeň Božiu. Aký veľký je náš Boh? Aký mocný je náš Pán? Boh má takú moc, že nám Jeho okamžitá pomoc evokuje vieru a usmernenie jeho vyznávateľov? Skôr alebo neskôr nemôže ani tento svet nechať bez povšimnutia Jeho silu.

12-14. veršov:

Ráchab si uvedomuje vážnosť situácie a nechce zomrieť. Skladá svoju nádej do rúk Hospodina, a nie svojho pozemského kráľa riskujúc i smrť. Ona vie, že Boh Izraela zvíťazí. Ráchab a jej viera je postavená pred rozhodnutie. „Utají” svoje poznanie o Božej moci a bude zachránená ona i jeho rodina, alebo bude vyhubená spolu s obyvateľmi mesta. Začlením sa medzi víťazov viery alebo celkom

skončím? Budeme žiť alebo zomrieme? Nakoniec prichádza prísaha v mene Hospodina. Dodržanie sľubu a vernosť Bohu. Početné confirmácie, krsty, manželské zväzky spojené so sľubmi pred Bohom. Kde sú splnené sľuby a čudujeme sa, že verný Boh sa stáva spravodlivým sudcom našich životov? Zaprisahať a potom upustiť od prísahy. Povedať Bohu áno, a potom upustiť od splnenia sľubu. Slovo „milosrdenstvo“ v hebrejskom jazyku je úzko spojené so slovami „vernosť“ a „pravda.“ Splnený sľub Ráchab zachránil celú jej rodinu. Záchrana alebo potopa. Život alebo smrť? V živote Ráchab sa naplnilo Božie slovo, lebo si správne vybrala: „Pozri, dnes som ti predložil život a dobro, smrť a zlo. Dnes volám za svedkov proti vám nebesia i zem. Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kľatbu. Vyvoľ si teda život, aby si zostal nažive aj so svojím potomstvom.“ (VMojž 30,15.19)

15-16.veršov:

Nakoniec prichádza od Ráchab pomoc a rada. Nebezpečné, ale s Božou pomocou prekonané. Spustenie lanom a jej rada, aby sa na tri dni ukryli v horách, im pomôže vrátiť sa do tábora. Spustenie po povraze ako neskoršie Michal Dávida (ISam 19,12) alebo kresťania žijúci v Damasku Pavla (Sk 9,25) Tri dni sa ukryť. Tri dni zotrvať. Má to symbolický charakter. Aj náš Spasiteľ bol tri dni vo svojom hrobe. Záchrana a únik. Rada a pomoc. Kto lepšie pozná miestne pomery, pomôže. Zachráni život. Vedieť a chcieť usmerniť. Byť pohotoví / -á.

17-21.veršov:

Znakom sľubu bude motúz z červených nití a zhromaždenie svojej celej rodiny do svojho príbytku. Červená farba je symbolom slobody a dobre si ju pamätajú Izraelci. Poznajú symbol záchrany, krv: „Vezmú z jeho krvi a potruť ňou obe veraje a ich hornú časť na dverách svojich domov, v ktorých budú jesť. Vaším znamením bude krv na domoch, v ktorých bývate. Keď uvidím krv, obídem vás, takže vás zhubná rana nezastihne, keď budem biť Egypt.“ (IIMojž 12,7.13) Jej dom bude azylovým domom. Viera v ťažkých časoch znamená záchranu a život. Aj my sa musíme rozpamätať, že sme spasení „skrze krv Ježiša Krista“. Viera v Jeho službu pre nás, za nás a namiesto nás nás zachráni. Každý, kto verí v Hospodinovo meno, žije pod Jeho ochranou v Jerichu, ale aj mimo Jericha. Bratislavčania, patriaci k nášmu cirkevnému zboru v meste i mimo mesta, vedzte, že ste pod ochranou Pána, ktorý svojho jednorodeného Syna dal, aby sme mali plný a celistvý život len vďaka Jemu.

22-24.veršov:

Bezpečné miesto úkrytu je jednoznačné. Nikto ich tam nehľadal. Bezmocné pohanské božstvo nepomohlo. Hľadali ich, ale nenašli. Pod mocnou ochranou Pána prečkali a potom prekročili Jordán. Dostali sa do tábora a podali správu o

svojej činnosti. Správa však nie je hlásením, ale vyznaním viery. Nitko z nich nie je vojak Švejka: „Poslušne hlásim“, ale vierou vstupujú do tábora Izraelského. Jericho ako vstupná brána do Kanaána sa stáva cestou viery. Základom ich viery je: „Hospodin kraľuje a daruje nám túto zem.“ Oni na vlastnej koži prežili, ako ich prijala Ráchab, ako ich usmernila a nenašli ich, a ako sa vrátili bezpečne do tábora. Viera podá svedectvo o jedinej Božej možnosti: O víťazstve, o živote, o záchrane, o pomoci a o ochrane. Strach alebo pokoj? Viera nehovorí o ľudskej sile, ale o samotnom Hospodinovi, ktorý svoj ľud nenechá bez pomoci.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 20, 41-47

⁴¹ Ježiš im povedal: „Ako môžu hovoriť, že Mesiáš je Dávidov syn? ⁴² Ved' sám Dávid v knihe Žalmov hovorí: Pán povedal môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici, ⁴³ kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojim nohám. ⁴⁴ Dávid ho teda volá Pánom. Ako potom môže byť jeho synom?“ ⁴⁵ Keď ho všetok ľud počúval, svojim učeníkom povedal: ⁴⁶ „Chráňte sa zákonníkov, ktorí radi chodia v dlhých rúchach, majú radi pozdravy na námestiach, popredné stolce v synagógach a čestné miesta na hostinách. ⁴⁷ Vyjedajú domy vdov a predstierajú, že sa dlho modlia. Týchto postihne prísnejší súd.“

41. verš:

Ježišova teoretická otázka sa neorientuje na Jeho vlastnú osobu, ale na to, aby *Ho správne pochopili*. Zaoberá sa priamo pôvodom Krista. Máriin snúbenec Jozef pochádza z Dávidovho pokolenia. (Lk 1, 27.32) Mesto Dávidovo bolo Jeho rodiskom. (Lk 2,1-20) Dávid je uvedený ako Jeho predok. (Lk 3,31) Nároky na Mesiáša sú obrovské, ako aj na kresťanov. Nádej Izraela a vôľa Božia sa nezhodujú. Nádej ľudu a Boží zámer je odlišný. Mesiáš by mal obnoviť Dávidovo kráľovstvo. Mesiáš by sa mal vyznačovať väčšou mocou. Túto moc však spoznal len slepec v Jerichu, ktorého prosba bola vypočutá. (viď. Lk 18,38-39) Správne pochopiť Krista je prijať Jeho službu a nehrabať sa v jeho predkoch. Ježiš rozpráva o sebe, ale Lukáš posúdenie nechá na poslucháčov. Má Ježiš obrovskú moc v tvojom živote? Kto je pre Teba Ježiš? Syn človeka? Mesiáš? Božie zaslúbenie? Hľadáš Jeho predkov alebo JEHO, SEBA SAMÉHO. Hľadáš Ho každý deň preto, čo za Teba spravil, alebo hľadáš Ho preto, kto je? Hrabeš sa v jeho minulosti, alebo sprevádza tvoju prítomnosť? Teoretický alebo praktický život žiješ s Ježišom? **Kristus a Jeho služba je pre teba otázkou alebo odpoveďou na všetko?** Budeš ďalej bazírovať na presnom definovaní Krista alebo sa mu zveríš preto, lebo Ťa osobne miluje?

42-43. verš:

Ježiš však sa postaví proti tomu predkovi, ktorého hľadajú v Ňom. Odvoláva sa na samotného Dávida: „Výrok Hospodina môjmu Pánovi: „Sed' po mojej pravici,

kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojim nohám.“ (Žalm 110,1) Mesiáš je väčším ako Dávid. Môj Pán je Mesiáš. Dávid pozná svojho Pána, ale ľud izraelský nie. **Môj Pán** je očakávaný Mesiáš. Keby Izrael rozmýšľal podobne ako Dávid, bolo by všetko také jednoduchšie. Izrael má podobnú úlohu: Uznať moc Mesiáša. Uznať kráľovstvo Ježiša. **Uznať väčšiu moc Krista.** To je našou úlohou. Kristus a jeho moc je najväčšia na zemi. **Skutočne? Je to tak aj v našom živote?**

44. verše:

Ježišova otázka zostáva otvorená. Nikto na ňu neodpovedá. Otvorená otázka. Veľkňazova **otázka pred veľradou je otvorenou otázkou každého z nás:** Tu všetci povedali: „Si teda Boží Syn?“ Odpovedal im: „Vy hovoríte, že som.“ (Lk 22,70) Túto otázku však nie Ježišovi treba položiť, ale každý nech si ju položí sám sebe. **Je Ježiš Boží Syn? Sedí Ježiš po pravici Otca všemuhúceho?** Čo vyznávame o Ježišovi ako spoločenstvo? Pre Lukášovo spoločenstvo je dôležité vyznanie toho, že Ježiš je očakávaný Mesiáš. Kto je Ježiš pre našu cirkevnú obec? Baránok Boží, ktorý je pilierom našich životov? Je Ježiš našou službou vyvýšený do nebeskej slávy? Vyvyšujeme Ježišovu službu alebo Ním pohrdáme?

45-46. verše:

Ježišova výpoveď je výstrahou pre učeníkov. Táto skutočnosť vyjadruje nebezpečenstvo, ktoré číha vo vnútri kresťanskej komunity. Izraelský ľud a učenici vospolok sa nemôžu prelínať. Kresťanská obec a jeho predstavitelia. Varovanie: takto nie. Tak ako to vidíte, tak sa to nedá a nemôže. Ježiš hovorí o tom, ako nie. Metódy a spôsoby zákonníkov nepatria do kresťanského spoločenstva. Dávajte pozor, dbajte na svoje jednanie.

Prečo nie? Sú egoisti. Záleží im len na vlastnej osobe. Na vážnosti úradu a na verejných poctách. Prvý vyznačený rys je oblečenie. Vrchný plášť. Čestné oblečenie, ktoré mohli nosiť len oni. Tento plášť sa používal pri modlitbe k zahalovaniu a pri vykonávaní súdu. Ďalej sú spomenuté popredné miesta v synagogách a na hostinách. Vyjadrenie Ježiša sa opiera o otázku: „Ako?“ Kresťanskí poprední predstavitelia: biskupi, synodní radcovia, seniori, farári, hlavní kurátori, presbyteri, diakoni. Ako? Ako prví medzi rovnými alebo ako najvyšší a najmocnejší? Ako sa zachovať? Ako sa správať? Ako zákonníci? Vyvarujme sa správaniu, ktoré je nasmerované len úradu a nie láske, ktorá sa zjavila v Kristovi. **„Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš: On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži.“** (Fil 2,5-8)

47. verš:

Zlé jednanie zákonníkov. Bohužiaľ títo zákonníci konali **nesociálne**. Tam, kde by mali dostať právnu pomoc, tam sú celkom vyžobraní. Nevykonávajú činnosť **právneho zástupcu**, ale opak toho, k čomu sa zaviazali. Práve tí konajú protizákonne, ktorí by mali poznať a dodržiavať zákon. Nezávislé súdnictvo nefunguje. **Pomoc, ktorá chýba zo strany zákona a spravodlivosti.**

Posledný bod obžaloby je dlhé modlenie sa. Dlhá modlitba je okázalá činnosť, viditeľná, na obdiv a pod zámienkou. Nie je v tom nič, čo by malo byť spojené s Bohom. Ježiš zdôrazňuje ich zlobu. Falošnosť a sebeckosť, ba dokonca **predstieraná zbožnosť**. **Ježiš hovorí jednoznačne: „TAK NIE!“** Toto nie je Boží zákon. Evanjelium a radostná zvesť alebo zákon? Paragrafy alebo láska? Poznaná skutočnosť alebo mierumilovnosť? Nič alebo všetko? Všetko alebo nič? Varovanie.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby doma vo svojej tichosti sa pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní bilického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“ (Lk 19,38)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 547: „Ostaň s nami Ježišu...“